Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26504
Copyright: Admont, Benediktinerstift

demonstrant. Necessarie demonstrant ea. q̃ aliter ac
dicit. nec fieri nec probari possunt. hoc m̃. si peper
cũ uiro cubuit. Hoc genꝰ argumẽtandi qd̃ in necãta
demonstratione usat maxime utitur in dicendo.
aut p cõplexionẽ aut per enumerationẽ aut p simplicem
conclusionẽ. Complexio ē in q̃ uiru accesseris reprehen
dit ad huc modũ. Si improbꝰ ē. cur uitis. Si p b? cur
accusas. Enumeratio ē in q̃ plurib? expositis ꝯ certis
infirmatis. vna reliq̃ necãto confirmat hoc pacto. Ne
cesse ē aut inimicitiaq; cã ab hoc cē occisũ. aut met
aut spes. aut alicui? amici grã. aut si hoꝯ nil ē. ab
hoc ñ cē occisũ. Nã sine cã. malefitiũ susceptũ ñ pot
ē. si neq; inimicitiaq; fuer. nec met ullus. nec spes
ex morte ulli? alicui? commodi. neq; ad amicũ hui? ali
quẑ mors ulli? pertinebat. relinquit ergo ut ab hoc n̄ sit
occisus. Simplex aũ conclusio ex necãta consecutione fit.
hoc m̃. Si uos me istud eo tpr̃ fecisse dicitis. ego eo
tpre tñ fmare fui. Relinqr̃ ut id q̃ dicitis. n̄ m̃ n̄
fecim. Si ne potueri quidẑ facẑ. dicq; hoc diligẽter
oportebit uidẑ ne q̃ pacto gnis hoc refelli possit. ut
ne cfirmatio modũ in se argumentationis hat. ꝯq̃n
dã similitudinẽ necãte conclusionis. Ne ipa argumẽ
tatio ex necãta narrõe consistat. Probabile aũ ē id qd̃
fere solꝯ fieri. aut qd̃ in opinione positũ ē. aut qd̃